

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
สำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนศรี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา
ชั้นอนุบาลปีที่ 3

ผู้วิจัย นางสาวนงศ์เยาว์ วิเศษศรี

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา 1005811 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชา
เฉพาะ 2

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
เรื่องการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
สำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนศรี อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา
ชั้นอนุบาลปีที่ 3

ผู้วิจัย นางสาวนงศ์เยาว์ วิเศษศรี

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
รายวิชา 1005811 การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชา
เฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์นครราชสีมา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

ชื่อเรื่องวิจัย การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดกิจกรรมเล่น
 นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนน
 คร้อ ชั้นอนุบาลปีที่ 3

ผู้วิจัย นางสาวนงค์เยาว์ วิเศษคร้อ
 ปีที่ทำการวิจัย 2561

เค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อ นางสาวนงค์เยาว์ วิเศษคร้อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดกิจกรรมเล่นนิทาน
 สำหรับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนคร้อ ชั้นอนุบาลปี
 ที่ 3

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระราชทาน
 พระราชดำรัสในพิธีเปิดการประชุม การสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ ครั้งที่
 15 (พระบรมราโชวาท. 2549: 237) ว่า

ปัญหาสังคมนั้นถ้าพิจารณาดูจะเห็นความจริงข้อหนึ่งว่าปัญหาทั้งปวง
 เกิดจากมนุษย์เอง มีมนุษย์เป็นตัวก่อปัญหา ถึงไม่ก่อให้คนอื่นโดยตรงก็
 ก่อให้ตัวเอง แล้วทำให้เดือดร้อนไปถึงคนอื่น กลายเป็นปัญหาสังคม
 ปัญหาสังคมจึงมีมาคู่กับมนุษย์ แม้ปัจจุบันโลกเราจะวิวัฒนาการ
 ก้าวหน้า เพียงใดก็ตาม แต่ปัญหาต่างๆ ก็ได้เปลี่ยนแปลงไป เพียงแต่
 มีตัวอย่างทั้งดีและไม่ดีปรากฏให้เห็น เด่นชัดมากกว่าแต่ก่อน แต่ถ้าสัง
 คมใดก็ตามมีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลกันด้วยความมุ่งดี มุ่งเจริญสังคมนั้น
 ย่อมเต็มไปด้วยไมตรีจิตมิตรภาพ มีความร่มเย็นเป็นสุขน่าอยู่ ...

พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
 จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ซึ่ง
 ได้พระราชทาน ไว้เพื่อเป็นการ สะท้อนให้เห็นว่า สังคมจะดีได้นั้นต้อง
 อาศัยคนที่อยู่ในสังคม ต้องเป็นคนดีคิดดี และทำดี จึงจะทำให้สังคมนั้น
 เจริญและมีความสุขการที่จะพัฒนาคนให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

สามารถปรับตัวให้เหมาะกับสภาพสังคมของโลก ที่เปลี่ยนไป เป็น
 กุญแจสำคัญที่จะมุ่งพัฒนาคน ให้สมบูรณ์นั้นจะต้องมีการพัฒนาอย่าง
 สมดุลทั้งทางด้านจิตใจ ร่างกาย ปัญญา และสังคม สามารถที่จะพึ่ง
 ตนเอง ร่วมมือกับ ผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
 (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2543: 1) การพัฒนาทุกด้านอย่างสมดุลนั้น ต้อง
 เริ่มพัฒนาตั้ง แต่แรกเกิดถึง 5 ปี เพราะ เป็นวัยที่ร่างกายและสมองของ
 เด็กกำลังเจริญเติบโต เด็กต้องการความรักการเอาใจใส่ดูแลอย่างใกล้ชิด
 เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริม
 กระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและการพัฒนาการ ตามศักยภาพ
 ภายใต้บริบทสังคม-วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ เพื่อสร้างรากฐานคุณ
 ภาพชีวิต ให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อ
 ตนเองและสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2547:
 5) เด็กในวัย 3-6 ปี เป็นวัยที่เรียนรู้เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่น และ
 จากสิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กวัยนี้จึงชอบเล่น เป็นกลุ่มมากกว่าเล่นคน
 เดียว ต้องการตัวแบบด้านสังคม เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เพราะ
 เด็กเริ่มมีการอยู่ ร่วมกันกับผู้อื่น เลือกเพื่อนของตนเองได้ ช่วยเหลือ
 ตนเองได้ รู้จักการให้และการรับ ดังนั้นจึงควรส่งเสริม พฤติกรรมทางที่
 เหมาะสม เพื่อช่วยให้เด็กมีพัฒนาการ สามารถปรับตัวเข้ากับสังคม และ
 อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในอนาคต(สิริมาภิญา โยอนนัตพงษ์.
 2550:92)

เด็กปฐมวัยเป็นวัยสร้างพื้นฐานพฤติกรรมทางสังคม เพราะเด็กยังไม่ได้มี
 ลักษณะดีสำเร็จรูปมาอย่าง ที่สังคมต้องการเด็กจะค่อยๆรับรู้เรียนรู้จาก
 สิ่งแวดล้อมเด็กเรียนรู้รู้ได้จากการสังเกตการสัมผัส การปฏิบัติ การ
 ได้เล่น ได้ทำงานให้คิด การปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคม โดยใช้การจัด
 กิจกรรมเล่นิทานเป็นยุทธวิธีอย่างหนึ่งซึ่งมี จุดประสงค์เพื่อความสนุก
 สนุกบันเทิงการพักผ่อนโดยแอบแฝงการอบรมสั่งสอนให้ประพฤติเป็น
 คนดี(สำนักงาน การประถมศึกษา.2542:1)สิริมา ภิญโญอนันต
 พงษ์(2549:3-4)กล่าวว่าเด็กสามารถเรียนรู้ได้จากการกระทำโดย อาศัย
 สื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพราะเด็กยังไม่สามารถเรียนรู้จากสิ่งที่เป็
 นนามธรรมได้ ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม

กุลยา ตันติผลาชีวะ (ออนไลน์. 2546: หน้า) ได้กล่าวว่า เด็กกับนิทาน เป็นสิ่งคู่กันนิทานเป็นสื่อสร้างการเรียนรู้ที่ดีที่สุดสำหรับเด็ก เด็กไม่ต้องการคนเล่านิทานเก่ง แต่เด็กต้องการคนเล่านิทานที่รู้จักวัยของเขา ความต้องการของเขาและความอยากฟังนิทานของเขานิทานเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสำหรับการสร้างการเรียนรู้ให้กับเด็ก ปฐมวัยไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบนิทาน นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้กับเด็ก ตัวแสดงแต่ละตัวในนิทานจะสร้างจินตนาการให้บรรเจิดในสมองเด็ก คือเด็กที่อยู่ในวัย 3-6 ขวบ เป็นวัยที่อยู่ระหว่างการเรียนรู้ภาษาไปอย่างช้าๆที่ละชั้นการสนทนาการฟังการคิดและความเข้าใจยังอยู่ในขั้นที่ต้องใช้ สัญลักษณ์ ซึ่งเป็นลักษณะการพัฒนาความคิดความรู้ที่เป็นพื้นฐานการพัฒนาความคิดของขั้นรูปธรรม ดังนั้นใน การพูดสนทนากับเด็กปฐมวัยจึงเป็นเรื่องง่าย หากใช้สื่อประกอบจะช่วยให้เด็กมีความเข้าใจเร็วขึ้นเด็กต้องการ วัตถุสิ่งของเพื่อการค้นหาให้ตนเองสามารถประมวลเรื่องที่ฟังเป็นความคิดที่เป็นรูปลักษณะให้ได้ เด็กคิดไม่เหมือน ผู้ใหญ่ เด็กคิดได้เฉพาะสิ่งที่ปรากฏชัดสิ่งที่เขาเห็นและคำถามที่ท้าทาย การเล่านิทานเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นให้กับเด็กได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของบรรยากาศว่าควรจะเล่านิทานหรือไม่ ผู้เล่านิทานนั้นควร เป็นใคร ใครก็ตามที่อยู่ในเหตุการณ์ที่เด็กเป็นอยู่และปรารถนาที่จะเล่านิทาน บุคคลนั้นคือผู้เล่านิทานได้ดีที่สุด ส่วนในโรงเรียนครูคือบุคคลแรกที่จะเล่านิทาน ดังนั้นการเล่านิทานปากเปล่าอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอ การมีสื่อ ประกอบการเล่านิทานนั้น โดยเฉพาะมีภาพที่มีสีสันสวยงามประกอบการเล่าด้วย ก็จะช่วยให้นิทานนั้น มีความหมายสำหรับเด็กมากขึ้น้องสามารถติดตามเรื่องได้เร็วขึ้น และสนุกกับการฟังสรุปได้ว่าการเล่านิทานเป็น วิธีการที่ให้ความรู้วิธีหนึ่งที่ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ สามารถจดจำ กล้าแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับ พฤติกรรมทางสังคมที่ฟังปรารถนาของเด็กปฐมวัยได้มากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับสมศักดิ์ ปริพฺรรณะ (2542: 61-62) กล่าวว่า เนื้อหาสาระในนิทานจะเป็นตัวชี้แนะพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ การเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมซึ่งเด็กอาจลอกเลียนแบบพฤติกรรมนั้นเพื่อทดสอบว่าเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือ

ไม่ และจะนำพฤติกรรมที่สังคมยอมรับมาใช้ เพื่อให้สังคมยอมรับมากยิ่งขึ้น

จากปัญหาของสังคมและความสำคัญของการพัฒนาที่ดี ที่เด็กพึงได้รับและควรนำไปปฏิบัติดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความคิดว่า หากจะส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมในด้านการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นนั้น ควรที่จะนำนิทานมาเป็นสื่อ ด้วยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานเพื่อสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมในด้านการช่วยเหลือ แบ่งปันผู้อื่นเข้าไป และนิทานนั้นควรเป็นนิทานที่มีความหมายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก โดยเฉพาะในวัยที่มี อายุระหว่าง 5-6 ปี ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาถึงการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับ เด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนศรี อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา ปีที่ 2
2. เปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนศรี อำเภอชุมพวง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 10 คน

2. ด้านตัวแปร

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัย

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการใน

หน่วยการเรียนรู้ ต้นไม้คนดี

สาระที่ควรรู้

การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน ซึ่งจะช่วยพัฒนาความคิด และจินตนาการของเด็กควบคู่ไปกับความรับผิดชอบ การรอคอย การแบ่งปัน และการอยู่ร่วมกันเพื่อพัฒนาการเข้าสู่สังคม

ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 1 คาบ /1 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชายหญิง ที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนศรีตำบลบ้านขาม อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
2. การจัดกิจกรรมเล่านิทานหมายถึงกิจกรรมที่ครูเป็นผู้เล่านิทานโดยนิทานมีเนื้อหาเกี่ยวกับการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น นิทาน ได้แก่ นกพิราบผู้เสียสละ ตีตติมีเพื่อนเยอะ ดาวจระเข้ ใก้อย่างแสนอร่อย และหนูแก่งส้มมีน้ำใจ โดยดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ขั้นนำครูนำเด็กเข้าสู่เรื่องราวนิทานโดยการสนทนาการใช้คำถามการร้องเพลงการทำท่าทางการใช้สื่อประกอบและสร้างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูกับเด็กในการปฏิบัติตนระหว่างฟังนิทาน
 - 2.2 ขั้นดำเนินการเล่านิทาน ครูเล่านิทานโดยใช้หนังสือนิทานที่มีรูปภาพประกอบการเล่า และขณะที่ ครูเล่าจะปรับเปลี่ยนน้ำเสียงให้เร้าใจ ซึ่งจะสอดใส่อารมณ์ตามบทบาทของตัวละครในเรื่อง เพื่อให้เด็กเข้าใจในเรื่องราวและเหตุการณ์ได้ติดตามจุดประสงค์ของการเล่านิทานเรื่องนั้น
 - 2.3 ขั้นสรุป เมื่อเล่านิทานจบ ให้เด็กเล่าความประทับใจในนิทานและสรุปประเด็นที่สำคัญ ผลดี ผลเสีย โดยสนทนาซักถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร จากนั้นครูกับเด็กร่วมกันสรุปเนื้อหาของ นิทาน
3. พฤติกรรมทางสังคม หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กปฐมวัยแสดงออกถึงความรู้สึก การกระทำ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นซึ่งเป็นการแสดงออกของเด็กปฐมวัยที่มีต่อผู้อื่นดังนี้

การช่วยเหลือแบ่งปันทางกาย คือ การใช้ร่างกายช่วยเหลือบุคคลอื่น โดยเป็นการช่วยทำงานตามกำลังและความสามารถของตนเอง เท่าที่กำลังจะช่วยให้ได้ ด้วยความยินดี เช่น การช่วยเพื่อนเก็บของเล่น ช่วยปัดน้ำช่วยครูถือของ

การช่วยเหลือแบ่งปันทางใจ คือ การรู้จักให้อภัย การไม่เยาะเย้ยผู้ที่พลาดพลั้งการแสดงความคิดเห็น และแสดงความเสียใจกับผู้ที่ผิดหวัง

การช่วยเหลือแบ่งปันทางทรัพย์สินคือการแบ่งปันสิ่งของอาหารของเล่นให้เพื่อน

การช่วยเหลือแบ่งปันทางสติปัญญา คือ การคิดหาแนวทางและแสดงความคิดเห็นช่วยแก้ปัญหา ความเดือดร้อนช่วยเหลือเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้อื่นตามกำลังสติปัญญาของตน

การช่วยเหลือแบ่งปันทางวาจา คือ การช่วยเหลือด้วยคำพูดให้คำแนะนำ ปรารถนาใจช่วยส่งข่าวบอก เรื่องราวเมื่อเพื่อนหรือผู้อื่นได้รับความลำบาก หรือเดือดร้อน เป็นต้น

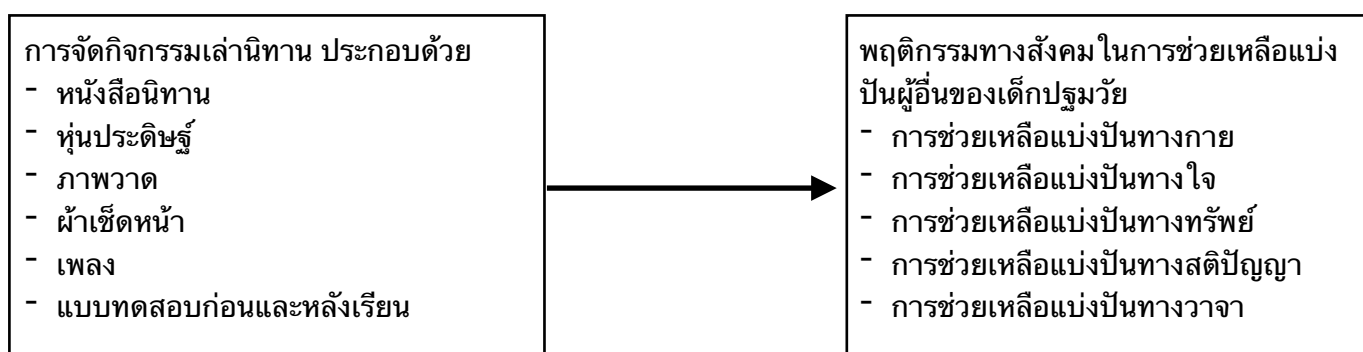
กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจาก ทฤษฎีทฤษฎีพัฒนาการทางสังคม ของเด็กปฐมวัย/แนวคิดการที่เด็กจะมีชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ซึ่งการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีแบบแผนตามลำดับขึ้นอยู่กับอายุและประสบการณ์ที่เด็ก ได้รับการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมในแต่ละช่วงอายุ ของ อีริก อีริกสัน ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ ฮาวิกเฮอร์ส/แนวคิดได้รับอิทธิพลแนวความคิดจากอีริกสัน (Erikson) เกี่ยวกับลักษณะ ของพัฒนาการแต่ละช่วงวัยของบุคคล ทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของอีริกสัน แนวคิดบุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละช่วงของอายุเด็กที่ประสบความสำเร็จตามขั้นพัฒนาการต่างๆ ของแต่ละวัยถ้าเด็กได้รับการตอบสนองเต็มที่ก็จะมีบุคลิกภาพดีและพร้อมที่จะพัฒนาขั้นต่อไป(อลิสซา โคคำภา. 2551; อ้างอิงจาก สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. 2545: 46) ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้

พฤติกรรมทางสังคม คือ พฤติกรรมที่เด็กหรือบุคคลแสดงออกซึ่งมีความแตกต่างกันไป อันเนื่องมาจากได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อม ทางสังคมของแต่ละบุคคล ซึ่งมีทั้งกลุ่มคนอื่น วัฒนธรรม และองค์กรทางสังคม แสดงได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



ตัวอย่างแผนภาพกรอบแนวคิดการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบ One-Group Pre-test Post-

test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540: 249) จำนวน 10 คน ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัย (Research Design) เชิงทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อน-หลัง (One Group Pre Test-Post Test Design)

แสดงแบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน (Pre-test)	ทดลอง (Treatment)	สอบหลัง (Post-test)
E	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

E หมายถึง กลุ่มทดลอง

T1 หมายถึง การทดสอบแบบวัดพฤติกรรมก่อนการทดลอง

X หมายถึง การเล่นนิทาน

T2 หมายถึง การทดสอบแบบวัดพฤติกรรมหลังการทดลอง

เครื่องมือวิจัยได้แก่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีเครื่องมือ 2 ประเภทดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเล่นนิทาน

1.2 นิทาน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรมทางสังคมด้านการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัย

แบบวัดพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัย

ชนิดแบบทดสอบ จำนวน 10 ฉบับ ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2553 : 81-156; พิสนุ พองศรี. 2552 : 123-136; สมนึก ภัททิยธานี. 2551 : 32-72; ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543 : 21-32)

1. วิเคราะห์จุดประสงค์กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัด ว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมอะไร จากนั้นผู้วิจัยจะทำตารางวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัด

2. ตารางวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดมักจำแนกพฤติกรรมของผู้เรียนตามแนวคิดของบลูมและคณะ ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การประเมิน การสังเคราะห์และสร้างสรรค์

3. กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐาน ตัวชี้วัด เนื้อหา และระยะเวลาและศึกษาวิธีการสร้าง การหาคุณภาพของแบบทดสอบด้วย

4. ลงมือ เขียนข้อคำถามตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยเลือกสถานการณ์ และเนื้อหาเป็นสิ่งที่เร้าให้ผู้ตอบ แสดงพฤติกรรมออกมา

5. นำแบบทดสอบที่เขียนไว้มาทบทวน แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และ พฤติกรรมที่ต้องการวัด

6. พิมพ์แบบทดสอบทั้งฉบับตรวจแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มี
ลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้แบบทดสอบในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อตรวจสอบคุณภาพในด้านความยากง่าย อำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น

7. ปรับปรุงแก้ไข พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงแล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับ
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น

มีการทดสอบหลาย ๆ ครั้ง และเป็นที่ยอมรับ การนำเครื่องมือที่พัฒนา
ขึ้นไปทดสอบหา ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเข้าใจที่ตรงกัน หรือ
ความเป็นปรนัย ของข้อความ ข้อคำถามเกณฑ์การตัดสินหรือการประเมินผล
ความยากง่าย และอำนาจจำแนก

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) กำหนดข้อมูลและตัวชี้วัด ศึกษาการจัดกิจกรรมเล่นิทานพัฒนา
พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

2) กำหนดแหล่งข้อมูล การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็ก
ปฐมวัย ก่อนและหลังจากที่ได้รับการจัดกิจกรรมเล่นิทาน

3) เลือกกลุ่มตัวอย่าง

4) เลือกวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

5) นำเครื่องมือรวบรวมข้อมูลไปทดลองใช้

6) ลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล

เวลาที่ใช้ในทดลองครั้งนี้จะทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2561 ในระยะ 1 สัปดาห์จำนวน 5 วัน วันละ 1 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที ทำการ
ทดลองในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์และกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี

วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการวัดพฤติกรรม
ทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและ หลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test
(dependent Samples) (ล้วน สายยศ และองค์ คณา. 2538: 104)

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1.หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t – test (Dependent Samples) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 104)

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
สถิติที่ใช้ ได้แก่

1.สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2538 : 73)

1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544 : 65)

1.3 สถิติที่ใช้เปรียบเทียบก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ-
test(DependentSamples) (บุญชมศรีสะอาด,2545:109)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบประเมินพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม (IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 177)

สรุปผลการวิจัย

1. ตอนที่ 1 การพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ข้อ1ว่าการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมในภาพรวมหลังจัดกิจกรรมมีคะแนนสูงขึ้นจากก่อน จัดกิจกรรมอยู่ในระดับดีมาก (โดยเทียบกับการกำหนดการแปลผลโดยภาพรวม : คะแนนระหว่าง 07.51 – 10.00 หมายถึง มีการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมในระดับดีมาก) แต่เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีคะแนนสูงขึ้นแต่การช่วยเหลือแบ่งปันทางวาจา เปลี่ยนไปเพียงเล็กน้อย

2. ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมผลการวิจัย ตอบวัตถุประสงค์ข้อ 2 พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ใช้กิจกรรมการเล่นนิทาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าหลังการใช้กิจกรรมการเล่นนิทานเด็กมีการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมสูงขึ้นกว่าก่อน การทดลองทุกด้าน

การสะท้อนผลการเรียนรู้ ความคิดเห็นของครู/ บทเรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

เด็กพยายามแสดงพฤติกรรมการเล่น แบ่งปันผู้อื่นที่ศูนย์ฯแล้วนำมาบอกครู พอครูชมเด็กก็นำไปเล่าให้เพื่อนฟังเด็กๆทุกคนพยายามที่จะแสดง พฤติกรรมการเล่นแบ่งปันผู้อื่นตลอดเวลาที่อยู่ศูนย์ฯ ครูจึงแนะนำเด็กว่าการช่วยเหลือผู้อื่น ไม่จำเป็นที่จะต้องเฉพาะที่ศูนย์ฯ เท่านั้นที่บ้านที่

สนามเด็กเล่นที่ตลาดก็ทำได้หรือทำได้ตลอดเวลาและ ทุกสถานที่เท่าที่ เราทำได้และเห็นว่าเหมาะสม ต่อมาเด็กๆ ก็จะมาถามครูตอนเข้าก่อนเข้า ห้องเรียนว่าสิ่งที่ตนเองทำลงไป เป็นการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นหรือไม่ ซึ่งส่วน มากที่เด็กๆ นำมาถามก็เป็นการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นทั้งนั้นและต่อมา เวลา ครูเล่านิทานจบเด็กก็จะยกมือขอเล่าประสบการณ์ของตนเอง ผู้ปกครองเด็ก มาเล่าให้ครูฟังว่าเด็กนำนิทานที่ครูเล่าให้ฟัง กลับไปเล่าให้พ่อแม่ฟังและ ชอบทำเสียงเล็กเสียงน้อยประกอบการเล่า โดยบอกว่าเวลาครูเล่าก็ทำแบบ นี้และมี การถามผู้ปกครองหลังจากเล่านิทานจบ แล้วให้ผู้ปกครองเล่า ประสบการณ์การช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นให้ฟังอีกด้วย และยังมีเด็กบางคนมา ขอยืมนิทานจากครูจะนำไปเล่าให้คนที่บ้านฟัง บางคนเล่นบทบาทสมมุติ เป็นครูเล่า นิทานให้เพื่อน ๆ ฟัง บางคนนำหนังสือนิทานที่ครูเล่าแล้วมานั่ง อ่าน ทั้งๆที่ยังอ่านไม่ออก

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.1 สำหรับครูที่ทำการสอนในระดับชั้นปฐมวัยมีข้อเสนอแนะในการเล่า นิทานดังนี้

- (1) ครูปฐมวัยควรพัฒนาและใช้กิจกรรมการเล่านิทานในการพัฒนา พฤติกรรมทางสังคม ในด้านต่างๆ กำหนดคำถามในการเล่านิทานแต่ละ เรื่อง นอกจากจะมุ่งให้เกิดมโนทัศน์ทางพฤติกรรมทางสังคมแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงอีกประการหนึ่งคือ การถามคำถาม ครูอาจตั้งคำถามไว้หลายคำถาม โดยใช้ถ้อยคำแตกต่างกัน แต่อาจไม่ได้ใช้ทุกคำถามทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ สนใจการซักถามและการแสดงข้อคิดเห็นของเด็กในชั้นสรุป
- (2) ในการจัดกิจกรรมเล่านิทานผู้เล่าควรคำนึงถึงลักษณะของสื่อที่ใช้ ประกอบในการทำกิจกรรม เช่น ใช้ภาพประกอบการเล่านิทาน ภาพจะต้องมี ขนาดใหญ่พอที่เด็กจะสามารถมองเห็นได้ทุกคน นอกจากนี้ หากขณะจัด กิจกรรมกับเด็กที่มีจำนวนมากนั้น โอกาสที่เด็กทุกคนจะได้ออกมาปฏิบัติ กิจกรรมนั้นเป็นไปได้ยาก จึงควรวางแผนการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับจำนวนเด็กด้วย
- (3) ครูปฐมวัยควรสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัยเมื่อวินิจฉัยพบว่ามี พฤติกรรมช่วยเหลือ แบ่งปันไม่เพียงพอ ควรจัดกิจกรรมเล่านิทานส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคม และวัดพฤติกรรมเพื่อทราบพัฒนาการ ของเด็กต่อไป

1.2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีชั้นปฐมวัยควร สนับสนุนให้ครูปฐมวัยพัฒนากิจกรรมการเล่านิทานจัดสิ่ง

สนับสนุนในการจัดกิจกรรมเล่านิทานได้แก่หนังสือนิทานภาพประกอบ
การเล่านิทานหุ่นต่างๆ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ครูปฐมวัยหรือนักวิจัยการศึกษา ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบระหว่าง
ผลการจัดกิจกรรมการ เล่านิทานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมด้านอื่นๆที่
จำเป็นต่อเด็ก โดยใช้กระบวนการในการวิจัยเช่นเดียวกันนี้

2.2 ครูปฐมวัยหรือนักการศึกษาควรวิจัยเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของ
เด็กปฐมวัยรูปแบบอื่นๆ เพื่อเพิ่มความหลากหลายของรูปแบบซึ่งเหมาะกับ
วุฒิภาวะของเด็ก

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนัก
วิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2547). คู่มือหลักสูตรการศึกษา
ปฐมวัยพุทธศักราช 2546(อายุ3-5ปี). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ครูสภา
ลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (11 กรกฎาคม 2560). การเล่านิทาน. [On-line].
Available : <http://www.childthai.org/cic/c256.htm>.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ.(2542).การเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย 3-5ขวบ.กรุงเทพฯ: ไซติสข
การพิมพ์.
- กุลวรา ชูพงศ์ไพโรจน์. 2550. พลังแห่งการเล่านิทาน. ภาควิชาวรรณ
กรรมสำหรับเด็กคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
กรุงเทพฯ.
- เกริก ยุ้นพันธ์ (2543). การเล่านิทาน พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- จริยา สนตานนท์.2553.การพัฒนาสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดย
การจัดกิจกรรมการวาดภาพต่อเติมจากภาพปะติดเป็นกลุ่ม.ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
กรุงเทพฯ.
- ปราณี ปรียวาที.2551.การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทาน
และการติดตามผล.ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สมศักดิ์ ปรีบูรณ์. นิทานความสำคัญและประโยชน์. ราชบุรี: สถาบันราชภัฏ
หมู่บ้านจอมบึง , 2542.
- สันทพัฒน์ อรุณธาริ. 2542. นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย. โครงการตำราวิชาการ
ราชภัฏเฉลิมพระเกียรติ เมืองในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ทรงเจริญพระชนมายุครบ 6 รอบ. สถาบันราชภัฏภูเก็ต.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. 2545. การวัดและประเมินแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย .
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ.
- อริสา โสคำภา. 2531. พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
กิจกรรมเล่านิทานอัสปประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.กรุงเทพฯ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. สถิติวิทยาทางการวิจัย. กรุงเทพฯ:

สุวิริยสาส์น, 2540.

ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544. การวิจัยเพื่อการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ทิปปบัลลิเคชั่น .

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีราพร กุลนันทน์.(2542).การพัฒนาลักษณะนิสัยทางจริยธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย.นครสวรรค์:สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

สุขสมร ประพัฒน์ทอง.(2537).อิทธิพลของการใช้นิทานสำหรับเด็กและการอบรมเลี้ยงดู ที่มีต่อพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กไทย.วิทยานิพนธ์ศศ.ม.(พัฒน นาสังคม).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วราภรณ์ รักวิจัย . (2533). การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.

ภาคผนวก

แนบ....

- เครื่องมือวิจัย
- ภาพขณะดำเนินกิจกรรมการวิจัย
- แผนการจัดกิจกรรม/ ชิ้นงาน/ เอกสารประกอบ
- เอกสารอื่นๆ

เครื่องมือวิจัย



ผู้ดำเนินการประเมิน : ดุหน่าผีเสื้อนะคะ

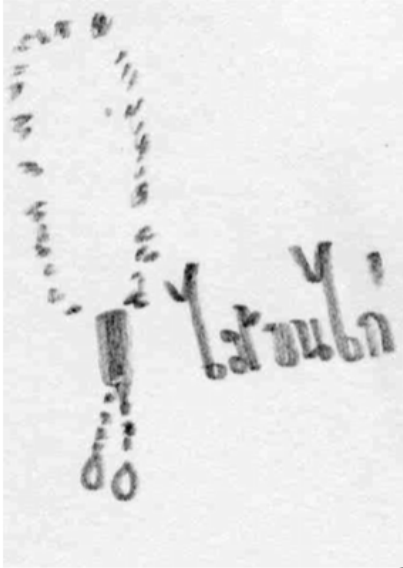
“เด็กชี้ภาพแรก ภาพแรกเป็นภาพไม้ถูพื้น”

“เด็กชี้ภาพที่สองนะคะ ภาพที่สองเป็นภาพไม้กวาด”

“เด็กชี้ภาพที่สามนะคะ ภาพที่สามเป็นไม้ชนไก่”

“ถ้าเด็กๆ จะกวาดบ้าน ควรใช้อุปกรณ์ชนิดใด”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้าเด็กๆ จะกวาดบ้าน ควรใช้อุปกรณ์ชนิดใด (ทางกาย)		
		
ใช้ไม้ถูพื้น	ใช้ไม้กวาด	ใช้ไม้กวาดชนไก่

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพอุปกรณ์ที่ใช้ในการกวาดบ้านเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการประเมิน : คุณน้ำปลาหมึกนะคะ

“เด็กชี้ภาพแรก ภาพแรกเป็นภาพช่วยแม่ล้างจาน”

“เด็กชี้ภาพที่สองนะคะ ภาพสองช่วยแม่กวาดบ้าน”

“เด็กชี้ภาพที่สามนะคะ ภาพสามช่วยแม่ตากผ้า”

“น้องแย้ม เห็นคุณแม่ซักผ้าเสร็จแล้วกำลังจะนำผ้าไปตาก ถ้าเด็กๆเป็นน้องแย้มควรทำอะไร”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

น้องแย้ม เห็นคุณแม่ซักผ้าเสร็จแล้วกำลังจะนำผ้าไปตาก ถ้าเด็กๆเป็นน้องแย้มควรทำอะไร (ทางกาย)		
		
ช่วยล้างจาน	ช่วยกวาดบ้าน	ช่วยตากผ้า

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : ดูน้าปูนะคะ

“เด็กซ์ภาพแรก น้องดิ๋วชอบด้าเพื่อนด้วยคำหยาบคาย”

“เด็กซ์ภาพที่สองนะคะ น้องเตยพูดจาไพเราะกับเพื่อน”

“เด็กซ์ภาพที่สามนะคะ น้องฟ้าไม่ยอมแฉแสดเพื่อนที่กำลังร้องไห้”

“ถ้าเด็ก ๆ จะคบเพื่อน ควรเลือกใครเป็นเพื่อน”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้าเด็ก ๆ จะคบเพื่อนควรเลือกใครเป็นเพื่อน (ทางใจ)		
น้องดิ๋วชอบด้าเพื่อนด้วยคำหยาบคาย	น้องเตยพูดจาไพเราะกับเพื่อน	น้องฟ้าไม่แฉแสดเพื่อนที่กำลังร้องไห้

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : คุณน้ำปลาพาฬนะคะ

“เด็กซี้ภาพแรก ไปทำบุญตักบาตรที่วัด”

“เด็กซี้ภาพที่สองนะคะ ไปโรงเรียน”

“เด็กซี้ภาพที่สามนะคะ ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า”

“ถ้าเด็กๆ ไม่สบายใจควรไปสถานที่ใด”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้าเด็กๆ ไม่สบายใจควรไปสถานที่ใด (ทางใจ)		
		
ไปทำบุญตักบาตรที่วัด	ไปโรงเรียน	ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า

ต่อไปนี้ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : ดูน้าหมูนะคะ

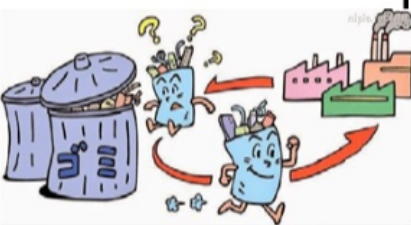
“เด็กซึ่ภาพแรก บริจาคให้คนยากจน”

“เด็กซึ่ภาพที่สองนะคะ พับเก็บเข้าตู้ไว้ดูตอนโต”

“เด็กซึ่ภาพที่สามนะคะ นำไปทิ้งถังขยะ”

“ถ้าเด็กๆ มีเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใส่แล้วแต่ยังมีสภาพดีอยู่ เด็กๆควรทำอะไร”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้าเด็ก ๆ มีเสื้อผ้าที่ไม่ได้ใส่แล้วแต่ยังมีสภาพดีอยู่ เด็ก ๆควรทำอะไร (ทางทรัพย์)		
		
บริจาคให้คนยากจน	พับเก็บเข้าตู้ไว้ดูตอนโต	นำไปทิ้งถังขยะ

ต่อไปนี้ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : ดูน้าสิงโตนะคะ

“เด็กซ์ภาพแรก นำขยะไปทิ้ง”

“เด็กซ์ภาพที่สองนะคะ นำขยะรีไซเคิล แล้วนำไปขาย”

“เด็กซ์ภาพที่สามนะคะ นำขยะไปเผาทำลาย”

“ถ้าเด็กๆ มีขยะเยอะแยะมากมาย เด็กๆ ควรดูใครเป็นแบบอย่างที่ดี”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้าเด็กๆ มีขยะเยอะแยะมากมาย เด็กๆ ควรดูใครเป็นแบบอย่างที่ดี (ทางทรัพย์สิน)		
		
น้องเดียวกับน้องนัคนำขยะไปทิ้ง	น้องต้นกับน้องตาลนำขยะรีไซเคิล แล้วนำไปขาย	น้องโต้งพาเพื่อนนำขยะไปเผา ทำลาย

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : ดุหน่าผึ้งนะคะ

“เด็กซีภาพแรก บอกให้ไปไกลๆ”

“เด็กซีภาพที่สองนะค่ะ ชวนเล่นและสอนให้”

“เด็กซีภาพที่สามนะค่ะ เล่นคนเดียว”

“ถ้ามีเพื่อนมาขอเล่นบล็อกไม้ด้วย เด็กๆ ควรทำอะไร”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะค่ะ”

ถ้ามีเพื่อนมาขอเล่นบล็อกไม้ด้วย เด็กๆ ควรทำอะไร (ทางสติปัญญา)



บอกให้ไปไกลๆ



ชวนเล่นและสอนให้



เล่นคนเดียว

ต่อไปนี้ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : ดูหน้าไถ่จะคะ

“เด็กซี้ภาพแรก สอนการบ้านให้เพื่อน”

“เด็กซี้ภาพที่สองนะคะ ไม่สนใจเพื่อนข้างๆ”

“เด็กซี้ภาพที่สามนะคะ รู้อยู่คนเดียว”

“ถ้ามีเพื่อนทำการบ้านไม่ได้ ไม่เข้าใจ เด็กๆควรทำอะไร”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้ามีเพื่อนทำการบ้านไม่ได้ ไม่เข้าใจ เด็ก ๆ ควรทำอะไร (ทางสติปัญญา)		
สอนการบ้านให้เพื่อน	ไม่สนใจเพื่อนข้างๆ	รู้อยู่คนเดียว

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : คุณน้ำเสือนะคะ

“เด็กซี่ภาพแรก นิ่งดูเฉยๆ”

“เด็กซี่ภาพที่สองนะคะ ยืนหัวเราะชอบใจ”

“เด็กซี่ภาพที่สามนะคะ รีบบอกให้คนไปช่วย”

“ถ้าเห็นเพื่อนกำลังจมน้ำ เด็กๆควรทำอะไร”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะคะ”

ถ้าเห็นเพื่อนกำลังจะจมน้ำ เด็กๆ ควรทำอะไร (ทางวาจา)		
		
นิ่งดูเฉยๆ	ยืนหัวเราะชอบใจ	รีบไปบอกให้คนมาช่วย

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ



ผู้ดำเนินการสอบ : คุณน้ำวันนะคะ

“เด็กชี้ภาพแรก รีบแจ้งตำรวจ”

“เด็กชี้ภาพที่สองนะค่ะ วิ่งหนีเอาตัวรอด”

“เด็กชี้ภาพที่สามนะค่ะ รีบแจ้งรถดับเพลิง”

“น้องต้มเห็นไฟไหม้บ้าน เด็กๆ เป็นน้องต้มควรทำอะไร”

“เด็กดู...พร้อมทั้งตั้งใจฟังคุณครูอีกครั้งนะค่ะ”

น้องต้มเห็นไฟไหม้บ้าน เด็กๆ เป็นน้องต้มควรทำอะไร
(ทางวาจา)



รีบแจ้งตำรวจ

วิ่งหนีเอาตัวรอด

รีบแจ้งรถดับเพลิง

ต่อไปนี่ : ครูจะให้เด็กกากบาทภาพที่เด็กทำเพียงหนึ่งภาพ ให้เด็กกากบาทภาพที่ต้องการ

ภาพขณะดำเนิน กิจกรรมการวิจัย



ชั้นเล่า
เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 3 ฟังนิทานทั้งห้อง



คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากเด็กชั้นอนุบาล
ปีที่ 3 โดยการทำแบบทดสอบ (ประเมิน)
Pre-Test



ขั้นสรุป
ครูและเด็กกลุ่มตัวอย่างร่วมกันสรุปเนื้อหาบทเรียน



เด็กกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ (ประเมิน)
Post-Test

แผนการจัด

กิจกรรม/

ชิ้นงาน/

เอกสารประกอบ

แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
เรื่อง นักพิราบผู้เสียสละ
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561

จุดประสงค์

เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น

- ทางสติปัญญา
- ทางใจ
- ทางทรัพย์

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูพูดคุยทักทายกับนักเรียนและนำเพลง“แบ่งปันรอยยิ้ม”เปิดให้เด็ก ๆ พร้อมทั้งร้องเพลงตามพร้อม ทำท่าทางประกอบ

เพลง แบ่งปันรอยยิ้ม (เพลงประกอบรายการแบ่งปันรอยยิ้ม)

โหยหาความรักความเมตตา หิวความศรัทธาความมั่นใจ
ไขว่คว้า ความสุข ความสดใส ขอเพียงมีใครเอื้ออาทร แบ่งปันรอยยิ้ม

2. ครูสนทนาซักถามว่าเพลงที่ร้องกันเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

3. ครูเล่านิทาน เรื่อง นักพิราบผู้เสียสละให้เด็กฟังจนจบเรื่อง

ขั้นเล่าเรื่อง

1. ครูให้เด็กฟังนิทานเรื่อง นักพิราบผู้เสียสละ เนื้อหาดังนี้

นิทาน เรื่องนักพิราบผู้เสียสละ

(ผู้แต่ง : ชมัยกร แสงกระจ่าง)

ในอาณาจักรท้องฟ้าอันกว้างใหญ่ มีนกนานาชนิดครอบครองร่วมกัน ทุกครั้งที่มีการเลือกหัวหน้า นกอินทรีมักได้รับการเลือกให้เป็นเจ้าเวหา วันหนึ่งนกเหยี่ยวสีขาปากแดงตัวหนึ่ง อยากเป็นผู้ครอบครองท้องฟ้า ทั้งหมดจึงชวนพรรคพวกจำนวนนับร้อยตัวบินขึ้นสู่ท้องฟ้าพร้อมกัน เพื่อไล่นกอินทรีเจ้าเวหาที่เกาะอยู่บนต้นไม้ใหญ่ทางฟากตะวันตก “แกร๊ก” พวกเหยี่ยวร้องพร้อมกระพือปีกพริบๆ นกอินทรีตกใจไม่ทันระวังตัวก็ถูกจะอยปากของนกเหยี่ยวได้รับบาดเจ็บ นกเหยี่ยวตะโกนก้องไปทั่วท้องฟ้าว่า “บัดนี้เราเป็นเจ้าเวหาแล้ว” นกอินทรีขมซานหนีไปบอกนกตัวอื่นๆ นกตัวอื่นๆ มองไปที่ฟากฟ้าตะวันตก เห็นนกเหยี่ยวสีขาปากแดงกระจายตัวอยู่เต็ม อาณาจักรท้องฟ้าก็ตกใจ ไม่มีตัวไหนกล้าคิดต่อสู้ แต่มีนักพิราบสีขาว ตัวน้อยตัวหนึ่งที่แสนฉลาดเอ่ยขึ้นว่า“เราจะปล่อย ยให้นกเหยี่ยวสีขาปากแดงมาครอบครองอาณาจักรท้องฟ้า โดยไม่ชอบธรรมเช่นนี้ไม่ได้ เราต้องต่อสู้กับพวกมัน ” “โอ้ย” นกเขาเอ่ย “เราจะไปต่อสู้กับพวกเหยี่ยวได้อย่างไร เดี่ยวมันก็ได้ฉีกเนื้อเรากินเสียหรือ” “พวกเราตัวเล็กนิดเดียว จีบๆจ้ำบๆ” พวกนกกระเจี๊ยบกระเจี๊ยบส่งเสียงแข็งแ้ง “ต้องตายแน่ๆ” “ตายเป็นตาย” นักพิราบว่า “หากเราตาย ขอให้เราวมพลังกันด้วยความกล้าหาญเถิด แต่ได้อาณาจักรของเราคืนมาก็เป็นการถูกต้องแล้ว”ว่าแล้วนักพิราบสีขาวก็นัดแนะกับเพื่อนๆนกให้รวมตัวและบินขึ้นไปพร้อมกันเพื่อไล่นกเหยี่ยว“เราจะบินอยู่หน้าสุดนะแล้วพวกเพื่อนๆบินตาม ไล่พลังและความมุ่งมั่นทำให้พวกมันตกใจ และบินหนีไป” ว่าแล้วนักพิราบก็กางปีกออกสุดแรงขขึ้นสู่ท้องฟ้า โดยมีนกตัวอื่นๆ บินตาม “ฮือๆ” พลังความตั้งใจ มั่นของนักพิราบ ทำให้นกเหยี่ยวตกใจรีบสะบัดปีก และจิกกัดนักพิราบจนร่วงลงสู่พื้นดิน แต่นกตัวอื่นๆ ก็ยังหนุนเนื่องต่อไป จนเหยี่ยวปากแดงต้องพ่ายแพ้ นักพิราบสีขาวนอนเลือดอาบอยู่ที่พื้นดิน นกตัวอื่นๆ รีบบินไปหาสมุนไพรมารักษาจนหาย แต่ปีกสีขาวของมันแหวกไปข้างหนึ่ง จากนั้นอินทรีเจ้าเวหา และนกตัวอื่นๆ ก็เรียกขาน นักพิราบว่า “นักพิราบขาวปีกเดียวผู้เสียสละ”

ขั้นสรุป

1. ครูสรุปให้นักเรียนฟังถึงการแสดงออกซึ่งความดีงาม การเสียสละความสุขสบายส่วนตนทั้งต่อตนเอง และผู้อื่นจะทำให้ตนเองเกิดความสุขภาคภูมิใจ ในขณะเดียวกันก็สามารถ ยอมรับความดีงามของคนรอบข้าง เช่น เพื่อนจะเป็นการสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันโดยคำถามจะถามในประเด็นได้แก่ มีใครทำ อะไร ที่ไหน และ ผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรและตั้งคำถามดังต่อไปนี้

- นกอะไร คือผู้ที่ได้รับเลือกเป็นเจ้าเวหา

- นกอะไร อยากเป็นผู้ครอบครองท้องฟ้าทั้งหมด
- นกอะไรคือผู้ที่ปลุกพลังเพื่อนให้เพื่อนลุกขึ้นมาต่อสู้เพื่อให้ได้อาณาจักรคืนมาและเป็นผู้เสียสละ

1. เพลง แบ่งปันรอยยิ้ม

2. หนังสือนิทาน เรื่อง นกพิราบผู้เสียสละ

การประเมินผล

สังเกต 1. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม

2. การอภิปรายสนทนาซักถาม

แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
เรื่อง ตีตตีมีเพื่อนเยอะ
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561

เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น

- ทางกาย
- ทางวาจา
- ทางทรัพย์สิน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง เด็กตีมีน้ำใจ และทำท่าทางประกอบเพลงตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการร่วมสนทนาเกี่ยวกับบทเพลง ที่สอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมด้านการแบ่งปัน ช่วยเหลือผู้อื่น และมีมารยาทที่ดี

เพลง เด็กตี มีน้ำใจ

เด็กที่ดี ต้องมีน้ำใจ อยู่กับใคร ไม่ทำให้เพื่อนเดือดร้อน พุดไพเราะ และช่วยงาน

ไม่เกียจจนดีทุกชั้นตอนจิตเมตตาทอภัยแบ่งปัน มงแซะ มงแซะ แซะมงตะลุ่มตุม มง มงแซะ มงแซะ แซะมง ตะลุ่มตุมมม เด็กที่ดี ต้องมีน้ำใจ อยู่กับใคร ไม่ทำให้เพื่อนเดือดร้อน พุดไพเราะ และช่วยงาน ไม่ เกียจจนดีทุกชั้นตอนจิตเมตตาทอภัยแบ่งปันมงแซะ มงแซะ แซะมง ตะลุ่มตุม มง มงแซะ มงแซะ แซะมง ตะลุ่มตุม มง

2. ครูสนทนาซักถามว่า เพลงที่ร้องกันเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

3. ครูเล่านิทานเรื่อง ตีตตีมีเพื่อนเยอะ ให้เด็กฟังจนจบเรื่อง

ขั้นเล่าเรื่อง

1. ครูให้เด็กฟังนิทานเรื่อง ตีตตีมีเพื่อนเยอะ ดังต่อไปนี้

นิทานเรื่อง ตีตตีมีเพื่อนเยอะ

หนูชื่อตีตตี	มีเพื่อนมากมาย	อยากรู้ใช่ไหม	ทำไมเพื่อนเยอะ
ตีตตีขี้มง่าย	แจ่มใสทุกวัน	พอเจอเพื่อนพลัน	ยิ้มทันทีแหละ
ตีตตีพุดเพราะ	ไม่มีทะเลาะ	ใช้คำไพเราะ	ไม่ล้อเข้าหาหย
ตีตตีช่วยเหลือ	เมื่อเพื่อนต้องการ	ทุกคนเบิกบาน	ชอบกันเขี้ยวแหละ
ตีตตีแบ่งปัน	เล่นกันด้วยดี	ชวนกันทุกที	มีใจเผื่อแผ่
ตีตตีน่ารัก	ไม่อยากแกล้งใคร	รักเพื่อนห่วงใย	ต้องไม่รังแก
ถ้าทุกคนทำ	ตามอย่างตีตตี	รับรองต้องมี	เพื่อนดีจริงแท้ ตีตตี
เป็นสุข สนุกทุกที	อบอุ่นใจดี	มีเพื่อนเยอะแยะ	

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของนิทานและการทำกิจกรรม เพื่อสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมใน การแบ่งปันช่วยเหลือผู้อื่น และมีมารยาทที่ดี โดยคำถามจะถามประเด็น ได้แก่ มีใครทำ อะไร ที่ไหน และผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร และตั้งคำถาม ดังต่อไปนี้

- ทำไมตีตตีจึงมีเพื่อนเยอะ
- ตีตตีช่วยเหลือเพื่อนอย่างไร
- ถ้าเด็ก ๆ มีเพื่อนแบบตีตตี เด็ก ๆ จะรู้สึกอย่างไร

สื่อ

1. เพลง เด็กตีมีน้ำใจ

2. หนังสือ นิทาน เรื่อง ตีตตีมีเพื่อนเยอะ

การประเมินผล

สังเกต 1. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม

2. การอภิปรายสนทนาซักถาม

แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
เรื่อง ดาวจระเข้
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561

เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น

- ทางกาย
- ทางทรัพย์สิน
- ทางใจ
- ทางวาจา
- ทางสติปัญญา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูพุดคุยทักทายกับนักเรียน และนำเพลง “เก็บดวงดาว” มาเปิดให้เด็กๆ ฟัง พร้อมทำท่าทางประกอบเพลง เก็บดวงดาว

(ผู้แต่ง : เสถียรธรรมสถาน)

“เก็บดวงดาวมาแต่งผม เก็บหมอกลมลงกระออม เก็บแผ่นฟ้าทำผ้าอ้อม เก็บไม้หอมล้อมเปลติ เก็บความรักจากคนทั้งหลาย เก็บเมตตาไว้ที่นี้ เก็บไมตรีที่โลกมี เก็บสิ่งดีไว้ในใจ
เก็บทุกสิ่งไว้ให้ลูก แม่สอนปลูกเอาไว้ให้ แม่เก็บฝันถึงวันไกลยอดดวงใจเป็นคนดี”

2. ครูสนทนาซักถามว่าเพลงที่ร้องกันเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

3. ครูเปิดนิทานเรื่อง ดาวจระเข้ ให้เด็กดู

ขั้นเล่าเรื่อง

1. ครูให้เด็กดูนิทานเรื่องดาวจระเข้ดังต่อไปนี้

นิทานเรื่อง ดาวจระเข้

(ผู้แต่ง : วินิจ ยีสมัน)

นานมาแล้ว... มีเศรษฐีคนหนึ่งแอบเอาสมบัติไปฝังไว้ใกล้ทำนน้ำหน้าบ้านโดยไม่บอกให้ใครรู้แม้แต่ภรรยาของตน เมื่อเศรษฐีเสียชีวิตจากไป จึงมาเข้าฝันบอกที่ซ่อนสมบัติแก่ภรรยา และขอให้แบ่งทรัพย์สินที่ขุดขึ้นมาได้ไปทำบุญ โดยการทอดกฐิน แ่ส่วนนกุศลไปให้ตนบ้าง

เวลาผ่านไป ... ภรรยาของเศรษฐีคิดว่าเป็นเพียงความฝัน นานวันไปก็ลืม จนกระทั่งเศรษฐีไปเกิดเป็นจระเข้เฝ้าว่ายน้ำเวียนใกล้ทำนน้ำนั้นอยู่เสมอจนชาวบ้านเล่าลือกันถึงเรื่องประหลาดนี้ไปตลอดทั้งคั้งน้ำการปรากฏตัวของจระเข้และคำล่ำลือของชาวบ้านทำให้ภรรยาเศรษฐีนึกถึงความฝันขึ้นมาได้ จึงให้คนไปขุดทรัพย์สินสมบัติขึ้นมาจากที่ซ่อนทุกคนประหลาดใจ เมื่อขุดพบหีบใบโตใบหนึ่ง เมื่อภรรยาเศรษฐีเปิดหีบสมบัตินั้นดู ก็พบแก้วแหวนเงินทองจำนวนมาก นางแบ่งทรัพย์สินส่วนหนึ่งไปทำบุญ ทอดกฐินตามที่เศรษฐีต้องการ

ในวันแห่งกฐิน ... ขณะที่ขบวนเรื่อนำองค์กฐิน ออกจากทำนน้ำจระเข้เศรษฐีก็ว่ายน้ำนำขบวนเรือไป แต่ยังไม่ถึงวัดก็หมดแรงว่ายน้ำต่อไปไม่ไหว ภรรยาเศรษฐีและชาวบ้านจึงช่วยกันวาดภาพจระเข้ลงบนผืนผ้าผูกติดหัวเรื่อนำขบวนเพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่าจระเข้เศรษฐีได้ไปร่วมทำบุญ ทอดกฐินในครั้งนี้เมื่อจระเข้เศรษฐีตายไปผลบุญจากการทอดกฐินก็บันดาลให้ไปเกิดเป็น“ดาวจระเข้”กะปริบวิบวับอยู่ทางทิศเหนือบนเวียงฟ้าชั่วกาลนาน

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของนิทานและการทำกิจกรรม เพื่อสอดแทรก พฤติกรรมทางสังคมใน การช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น โดยคำถามจะถามในประเด็น ได้แก่ มีใครทำ อะไร ที่ไหน และผลที่เกิดขึ้น เป็นอย่างไร และตั้งคำถาม ดังต่อไปนี้

- ท่านเศรษฐีเอาสมบัติไปฝังไว้ที่ไหน
- ภรรยาท่านเศรษฐีฝันว่าอย่างไร
- จระเข้ท่านเศรษฐีตายไป ผลบุญจากการทอดกฐินจะบันดาลให้ไปเกิดเป็นอะไร

สื่อ

1. เพลง เก็บดวงดาว
2. หนังสือนิทาน เรื่อง ดาวจระเข้

3. สื่อไอแพด

การประเมินผล

- สังเกต 1. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. การอภิปรายสนทนาซักถาม

แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
เรื่อง ไก่อย่างแสนอรรอย
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561

จุดประสงค์

เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น

- ทางทรัพย์สิน
- ทางใจ
- ทางวาจา

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูพุดคุยทักทายกับนักเรียน และร้องเพลงสนทนาการ “ไก่อย่าง 5 เวอร์ชัน” ให้เด็กฟัง พร้อมทำท่าทางประกอบ

เพลงไก่อย่าง 5 เวอร์ชัน (สามซ้ำ)

ไก่อย่างถูกเผา ๆ มันจะถูกไม้เสียบ ๆ เสียบตุตซ้าย เสียบตุตขวา ร้อนจริงจริง ๆ ๆ

ไก่อย่างขาววัง ๆ มันจะถูกไม้เสียบ ๆ เสียบตุตซ้าย เสียบตุตขวา...ร้อนจริงจริง ๆ ๆ

ไก่อย่างหอมล่า ๆ มันร้องโบว์รักสีดำ ๆ เตือนางเตอ ๆ ๆ เตอ เตอ นางเตอ

ไก่อย่างเมตริก ๆ มันกำลังถูกยิง ๆ เจียดไหล่ซ้าย เจียดไหล่ขวา ยิ่งโมโตน ๆ ๆ

ไก่อย่างทรงเจ้า ๆ มันกำลังเข้าทรง ๆ สันตุตซ้าย สันตุตขวา แรงจริง ๆ แรงจริง

2. ครูสนทนาซักถามว่าเพลงที่ร้องกันเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

3. ครูเล่านิทานเรื่อง ไก่อย่างแสนอรรอย ให้เด็กฟัง

ขั้นเล่าเรื่อง

1. ครูให้เด็กฟังนิทานเรื่อง ไก่อย่างแสนอรรอย ดังต่อไปนี้

นิทานเรื่อง ไก่อย่างแสนอรรอย

(ผู้แต่ง : ปรีดา ปัญญาจันทร์)

วันนี้เป็นวันเสาร์...ข้าวปั้น น้อยหน่า และปันปัน เตรียมตัวไปเล่นในสวน เตรียมไก่อย่างแสนอรรอยไปเป็นเสบียงด้วย “ถือดี ๆ นะ ไก่อย่างแสนอรรอย” เดินมาไม่นาน ข้าวปั้น ก็พุดขึ้น “หยุดกินไก่อย่างก่อนเถอะ หอมจิ้งน้ำลาย ไหลแล้ว” ทันใดนั้นเองเจ้าต่างก็แย่งไก่อย่างแสนอรรอยจากมือแล้ววิ่งแจ้นจากไปทันที “เฮ้ยเจ้าต่าง...เอาไก่อย่างคืน มานะ” ข้าวปั้น ตะโกนลั่น วิ่งไล่กวาดเจ้าต่างไปตืด ๆ น้อยหน่ากับปันปันรีบวิ่งไล่กวาดเจ้าต่างไปด้วย เจ้าต่างวิ่งเร็ว มีเด็ก ๆ วิ่งไล่ตาม เจ้าต่างวิ่งมุดกองฟาง เด็ก ๆ ตามไม่ลดละ “เจ้าต่างหายไปไหนแล้ว ไก่อย่างแสนอรรอยของเราหมดแน่” ทั้งสามคนวิ่งถลาตามเจ้าต่างเข้าไปในกองฟาง แต่ก็หาไม่เจอ เด็ก ๆ หกล้มหลุกอยู่ข้างกองฟาง ข้าวปั้น ลุกขึ้นก่อนใคร หันซ้ายหันขวามองหาเจ้าต่าง “โน้น โน้น มันอยู่ตรงโน้น ตามไปเร็ว” สามสหายรีบวิ่งและมุดรั้วตาม... “ฮั่มมันคาบไก่อย่างแสนอรรอยมาให้ลูกหมา” ลูกหมากินไก่อย่างอย่างเอร็ดอรรอยเด็กๆ สงสารลูกหมาจึงชวนกันกลับออกมา วันรุ่งขึ้น ปันปัน น้อยหน่า และข้าวปั้น พวกมันมุดรั้วมาอีกครั้ง คราวนี้...มีไก่อย่างแสนอรรอยมาฝากลูกหมาด้วย

ขั้นสรุป

1. เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อเรื่องของนิทานและการทำกิจกรรม เพื่อสอดแทรกพฤติกรรมทางสังคมใน การช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น โดยคำถามจะถามในประเด็น ได้แก่ มีใครทำ อะไร ที่ไหน และผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร และตั้งคำถาม ดังต่อไปนี้

- ใครเป็นคนถือไก่อย่างแสนอรรอย
- เจ้าต่างแย่งไก่อย่างไปให้ใคร
- ถ้าเด็ก ๆ เป็นข้าวปั้น น้อยหน่า และปันปัน เด็ก ๆ จะทำอย่างไร

สื่อ

1. เพลง ไก่อย่าง 5 เวอร์ชัน
2. หนังสือนิทาน เรื่อง ไก่อย่างแสนอรรอย

การประเมินผล

- สังเกต 1. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. การอภิปรายสนทนาซักถาม

แผนการจัดกิจกรรมเล่านิทาน
เรื่อง หนูแก้มมีน้ำใจ
ชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561

เพื่อปลูกฝังพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่น

- ทางใจ
- ทางวาจา
- ทางทรัพย์สิน

ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม

ชั้นนำ

1. ครูพุดคุยทักทายกับนักเรียน และนำเพลง “เด็กดี” มาร้องให้เด็ก ๆ ฟัง พร้อมทำท่าทางประกอบเพลงเด็กดี

เด็กดี ๆ นั้นเป็นอย่างไร ไม่เกรงไม่ทำร้ายใคร เชื่อฟังครูพ่อแม่ผู้ใหญ่มีน้ำใจให้คนทุกคน

หากหนูทำได้ตามนี้.....ก็จะเป็นเด็กดี เด็กดี ๆ นั้นเป็นอย่างไร ไม่เกรงไม่ทำร้ายใคร เชื่อฟังครูพ่อแม่ผู้ใหญ่มีน้ำใจให้คนทุกคน หากหนูทำได้ตามนี้.....หนูจะเป็นเด็กดี

2. ครูสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเพลงที่ฟังกันเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง

3. ครูเล่านิทานเรื่องหนูแก้มมีน้ำใจให้เด็กฟังจนจบเรื่อง

ชั้นเล่าเรื่อง

1. ครูเล่านิทานเรื่องหนูแก้มมีน้ำใจซึ่งมีเรื่องราวดังนี้

นิทานเรื่อง หนูแก้มมีน้ำใจ

(ผู้แต่ง : วินัดดา ทองปลิว)

วันนี้ครูไก่พาหนูแก้มและเพื่อนๆ ไปเที่ยวสวนสัตว์ เด็กๆ ชอบดูยีราฟมาก เพราะตัวมันสูง และมีคอยาว ขาวขาว เด็กป้อนอาหารให้ยีราฟอย่างสนุกสนาน เสียงรถไอศกรีมกำลังมาทางนี้หนูนิดไปชวนหนูแก้มไปซื้อไอศกรีม หนูแก้มเลือกได้ไอศกรีมสตอเบอรี่แท่งคู่เพื่อจะได้แบ่งเพื่อนกิน ขณะนั้นได้ยินเสียงเด็กร้องไห้ หนูแก้มเดินเข้าไปหาแล้วถามว่า “น้องเป็นอะไรคะร้องไห้ทำไม” หนูแก้มมองเห็นไอศกรีมที่ตกอยู่ที่พื้น “น้องเสียใจ ที่ไอศกรีมหล่นใช่ไหม เด็กพี่แก้มแบ่งให้ครึ่งหนึ่ง” หนูแก้มแบ่งหักไอศกรีม แล้วยื่นให้น้อง น้องยิ้มทั้งน้ำตาจับไอศกรีม แล้วกล่าวคำว่า “ขอบคุณค่ะ ” ก่อนวิ่งจากไป ครูไก่กำลังเช็คชื่อเด็กๆ เพื่อขึ้นรถกลับโรงเรียน หนูแก้มมองเห็นน้องและคุณแม่เดินมาพุดคุยกับครูไก่ ก่อนรถออกครูไก่เล่าให้เด็กฟังว่าคุณแม่ของน้องฝากมาขอบคุณหนูแก้มที่มีน้ำใจช่วยเหลือแบ่งปันไอศกรีมให้น้องและขอชมเชยว่าเป็นเด็กดีขอให้ทุกคนปรบมือให้หนูแก้ม ด้วยคะวันนี้หนูแก้มรู้สึกภูมิใจและมีความสุขมากหนูแก้มจะกลับไปเล่าให้คุณพ่อคุณแม่ฟังด้วย

ขั้นสรุป

1. ฝึกให้เด็กเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นควรให้เด็กเรียนรู้จากการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นโดยคำถาม จะถามในประเด็นได้แก่มีใครทำอะไรที่ไหนและผลที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไรและตั้งคำถามดังต่อไปนี้

- หนูแก้มเลือกซื้อไอศกรีมแบบใด
- เหตุใดหนูแก้มจึงแบ่งไอศกรีมให้น้อง
- ใครชวนหนูแก้มไปซื้อไอศกรีม

สื่อ

1. เพลง เด็กดี
2. หนังสือนิทาน เรื่อง หนูแก้มมีน้ำใจ

การประเมินผล

- สังเกต 1. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. การอภิปรายสนทนาซักถาม

นิทานเรื่อง นกพิราบผู้เสียสละ



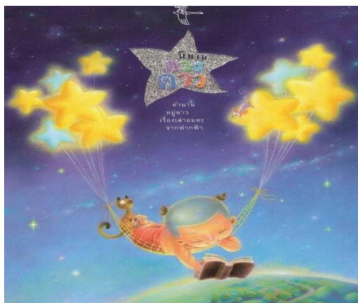
นิทานเรื่อง ดิดดีมีเพื่อนเยอะ



นิทาน เรื่อง หนูแก้มส้ม มีน้ำใจ



นิทานเรื่อง ดาวจระเข้



นิทานเรื่อง ไก่ย่างแสนอร่อย



เอกสารอื่นๆ

ค่า IOC แบบวัดพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัย

แบบวัดพฤติกรรมทางสังคม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
ข้อที่ 1 การช่วยเหลือแบ่งปันทางกาย	1	1	1	1
ข้อที่ 2 การช่วยเหลือแบ่งปันทางกาย	1	1	1	1
ข้อที่ 3 การช่วยเหลือแบ่งปันทางใจ	1	1	1	1
ข้อที่ 4 การช่วยเหลือแบ่งปันทางใจ	1	1	1	1
ข้อที่ 5 การช่วยเหลือแบ่งปันทางทรัพย์สิน	1	1	1	1
ข้อที่ 6 การช่วยเหลือแบ่งปันทางทรัพย์สิน	1	1	1	1
ข้อที่ 7 การช่วยเหลือแบ่งปันทางสติปัญญา	1	1	1	1
ข้อที่ 8 การช่วยเหลือแบ่งปันทางสติปัญญา	1	1	1	1
ข้อที่ 9 การช่วยเหลือแบ่งปันทางวาจา	1	1	1	1
ข้อที่ 10 การช่วยเหลือแบ่งปันทางวาจา	1	1	1	1

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบวัดพฤติกรรมทางสังคมในการช่วยเหลือแบ่งปันผู้อื่นของเด็กปฐมวัย ของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ในช่วง 1

ค่า IOC ของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ชื่อแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน	รายการประเมินค่า IOC				
	ข้อที่ 1	ข้อที่ 2	ข้อที่ 3	ข้อที่ 4	ข้อที่ 5
แผนที่ 1 นกพิราบผู้เสียสละ	1	1	1	1	1
แผนที่ 2 ตีตติมีเพื่อนเยอะ	1	1	1	1	1
แผนที่ 3 ดาวจระเข้	1	1	1	1	1
แผนที่ 4 ไก่ย่างแสนอร่อย	1	1	1	1	1
แผนที่ 5 หนูแก่งลัมมีน้ำใจ	1	1	1	1	1

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่า IOC อยู่ในช่วง 1

ตารางคะแนนสรุปก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเล่นิทาน (ภาพรวม)

คนที่	คะแนนก่อน จัดกิจกรรม	คะแนนหลัง จัดกิจกรรม	D	D ²
1	4	8	4	16
2	7	10	3	9
3	5	9	4	16
4	5	7	2	4
5	6	9	3	9
6	4	10	6	36
7	7	10	3	9
8	5	9	4	16
9	5	10	5	25
10	4	8	4	16
N = 10	$\sum X = 52$	$\sum X = 90$	$\sum D = 38$	$\sum D^2 = 156$

ตารางการหาค่า t

การทดสอบ (ประเมิน)	n	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนการทดสอบ (pre-test)	10	16.08	21.19	3.4514**
หลังการทดสอบ (post-test)	10			

df = 9

t .01 = 2.8214

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

